

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2012/13/EU

af 22. maj 2012

om ret til information under straffesager

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 82, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionen har sat sig som mål at bevare og udbygge et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Ifølge formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999, særlig punkt 33, bør princippet om gensidig anerkendelse af domme og andre afgørelser fra retsmyndigheder være hjørnesteinen i det retlige samarbejde på både det civilretlige og det strafferetlige område inden for Unionen, eftersom øget gensidig anerkendelse og den nødvendige tilnærmelse af lovgivningen vil lette samarbejdet mellem kompetente myndigheder og den retlige beskyttelse af den enkeltes rettigheder.
- (2) Den 29. november 2000 vedtog Rådet i overensstemmelse med konklusionerne fra Tammerfors et program for foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af afgørelser i straffesager ⁽³⁾. Det fastslås i indledningen til programmet, at

gensidig anerkendelse »ikke kun [skal] gøre det muligt at styrke samarbejdet mellem medlemsstaterne, men også beskyttelsen af personers rettigheder«.

- (3) Gennemførelsen af princippet om gensidig anerkendelse af afgørelser i straffesager forudsætter, at medlemsstaterne har tillid til hinandens strafferetlige systemer. Omfanget af den gensidige anerkendelse hænger snævert sammen med en række parametre, herunder mekanismerne for beskyttelse af mistænkte eller tiltalte rettigheder og fælles minimumsstandarder, der er nødvendige for at lette anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse.
- (4) Gensidig anerkendelse af afgørelser i straffesager kan kun fungere effektivt, når der hersker tillid, således at ikke blot retsmyndighederne, men alle aktører i strafferetsprocessen, opfatter andre medlemsstaters retsmyndigheders afgørelser som svarende til deres egne, hvilket forudsætter ikke blot tillid til tilstrækkeligheden af andre medlemsstaters regler, men også tillid til, at disse regler anvendes korrekt.
- (5) Artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (i det følgende benævnt »chartret«) og artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (i det følgende benævnt »EMRK«) fastlægger retten til en retfærdig rettergang. Artikel 48, stk. 2, i chartret sikrer respekten for retten til et forsvar.
- (6) Artikel 6 i chartret og artikel 5 i EMRK fastlægger retten til frihed og personlig sikkerhed. Enhver begrænsning af denne rettighed må ikke overskride, hvad der er tilladt i henhold til artikel 5 i EMRK, og som kan udledes af praksis ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.
- (7) Selv om medlemsstaterne er part i EMRK, har erfaringerne vist, at dette ikke altid i sig selv giver en tilstrækkelig grad af tillid til andre medlemsstaters strafferets-systemer.
- (8) Hvis den gensidige tillid skal styrkes, kræver det detaljerede regler om beskyttelse af de processuelle rettigheder og garantier, som følger af chartret og EMRK.

⁽¹⁾ EUT C 54 af 19.2.2011, s. 48.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 13.12.2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 26.4.2012.

⁽³⁾ EFT C 12 af 15.1.2001, s. 10.

- (9) Artikel 82, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde giver mulighed for at fastsætte minimumsregler gældende i medlemsstaterne for at lette den gensidige anerkendelse af domme og retsafgørelser samt det politimæssige og retlige samarbejde i straffesager med en grænseoverskridende dimension. I nævnte artikel henvises til, at »enkeltpersoners rettigheder inden for strafferetsplejen« er et af de områder, hvor der kan fastsættes minimumsregler.
- (10) Fælles minimumsregler bør føre til øget tillid til alle medlemsstaternes strafferetssystemer, hvilket igen bør føre til et mere effektivt retsligt samarbejde i et klima af gensidig tillid. Sådanne fælles minimumsregler bør fastlægges for så vidt angår information under straffesager.
- (11) Den 30. november 2009 vedtog Rådet en resolution om en køreplan med henblik på at styrke den mistænkte eller tiltalte proceduremæssige rettigheder i straffesager ⁽¹⁾ (»køreplanen«). Køreplanen behandler de forskellige spørgsmål et ad gangen og indeholder en opfordring til, at der træffes foranstaltninger vedrørende retten til oversættelse og tolkning (foranstaltning A), retten til oplysninger om rettigheder og om tiltalen (foranstaltning B), retten til juridisk rådgivning og retshjælp (foranstaltning C), retten til kommunikation med pårørende, arbejdsgivere og konsulære myndigheder (foranstaltning D) og særlig beskyttelse af mistænkte eller tiltalte, som er sårbare (foranstaltning E). I køreplanen understreges det, at rækkefølgen af rettighederne kun er vejledende, hvilket indebærer, at den kan ændres under hensyn til prioriteringen. Det er hensigten, at køreplanen skal fungere som en helhed; først når alle komponenter er blevet gennemført, vil nyttevirkningen fuldt ud kunne mærkes.
- (12) Den 11. december 2009 udtrykte Det Europæiske Råd tilfredshed med køreplanen og gjorde den til en del af Stockholmprogrammet — Et åbent og sikkert Europa i borgernes tjeneste og til deres beskyttelse ⁽²⁾ (punkt 2.4). Det Europæiske Råd understregede køreplanens ikke-udtømmende karakter ved at opfordre Kommissionen til at undersøge yderligere elementer af mistænkte og tiltalte proceduremæssige minimumsrettigheder samt til at vurdere, hvorvidt der er behov for at behandle andre emner, såsom princippet om uskyldsformodning, med henblik på at fremme et bedre samarbejde på dette område.
- (13) Den første foranstaltning, som blev vedtaget i henhold til køreplanen, foranstaltning A, var Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU af 20. oktober 2010 om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager ⁽³⁾.
- (14) Nærværende direktiv vedrører foranstaltning B i køreplanen. Med henblik på at fremme den gensidige tillid mellem medlemsstater opstiller det de fælles minimumsregler, der skal anvendes på den information om rettigheder og om tiltalen, der skal gives til personer, der er mistænkt eller tiltalt for at have begået en strafbar handling. Direktivet bygger på de rettigheder, der er fastlagt i chartret, særligt artikel 6, 47 og 48, og bygger derved på artikel 5 og 6 i EMRK, således som disse bestemmelser fortolkes af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. I dette direktiv anvendes udtrykket »tiltale« for samme begreb som udtrykket »anklage«, der anvendes i artikel 6, stk. 1, i EMRK.
- (15) I sin meddelelse af 20. april 2010 »Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed for EU's borgere — Handlingsplan om gennemførelse af Stockholmprogrammet«, tilkendegav Kommissionen, at den ville fremsætte et forslag om ret til oplysninger om rettigheder og om tiltalen i 2010.
- (16) Dette direktiv bør finde anvendelse på mistænkte og tiltalte personer uanset deres retlige status, statsborgerskab eller nationalitet.
- (17) I visse medlemsstater har andre myndigheder end en domstol med kompetence til afgørelse af straffesager kompetence til at pålægge sanktioner for relativt mindre alvorlige strafbare handlinger. Dette kan være tilfældet for f.eks. færdselsforseelser, som begås i stort omfang, og som konstateres efter færdselskontrol. I sådanne situationer ville det ikke være rimeligt at kræve, at den kompetente myndighed sikrer alle de rettigheder, der følger af dette direktiv. Hvis lovgivningen i en medlemsstat fastsætter, at en sådan myndighed kan pålægge sanktioner for mindre alvorlige strafbare handlinger, og der er ret til appel til eller mulighed for på anden vis at indbringe sagen for en domstol med kompetence til afgørelse af straffesager, bør dette direktiv derfor kun finde anvendelse på sager ved domstolen med kompetence til afgørelse af straffesager efter en sådan appel eller indbringelse.
- (18) Retten til at blive informeret om processuelle rettigheder, som kan udledes af retspraksis ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, bør udtrykkeligt fastsættes ved direktivet.
- (19) De kompetente myndigheder bør straks informere den mistænkte eller tiltalte om de rettigheder i den nationale lovgivning, der er væsentlige for at sikre en retfærdig behandling af sagen, enten mundtligt eller skriftligt, som fastsat i dette direktiv. For at åbne mulighed for en praktisk og effektiv udøvelse af disse rettigheder, bør disse informationer gives rettidigt under sagens behandling og senest inden politiets eller en anden kompetent myndigheds første officielle afhøring af den mistænkte eller tiltalte.
- (20) Dette direktiv fastsætter minimumsregler om mistænkte og tiltalte personers ret til information om deres rettigheder. Dette tilsidesætter ikke den information, der skal gives om andre processuelle rettigheder, som følger af

⁽¹⁾ EUT C 295 af 4.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 115 af 4.5.2010, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 280 af 26.10.2010, s. 1.

chartret, EMRK, national lovgivning og gældende EU-lovgivning, således som disse er fortolket af de relevante domstole og retsinstanser. Når der er givet information om en bestemt rettighed, bør de kompetente myndigheder ikke være nødsaget til at gentage den, medmindre sagens nærmere omstændigheder eller de specifikke bestemmelser i den nationale lovgivning kræver det.

- (21) Henvisninger i dette direktiv til mistænkte eller tiltalte personer, der anholdes eller tilbageholdes, bør forstås som en henvisning til enhver situation, hvor mistænkte eller tiltalte personer under en straffesag frihedsberøves, jf. artikel 5, stk. 1, litra c), i EMRK som fortolket i Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis.
- (22) Når en mistænkt eller tiltalt anholdes eller tilbageholdes, bør der informeres om de gældende processuelle rettigheder i en skriftlig meddelelse om rettigheder, der bør affattes på en letforståelig måde, for at bistå vedkommende med at forstå sine rettigheder. En sådan meddelelse om rettigheder bør straks udleveres til enhver anholdt person, der ved retshåndhævende myndigheders mellemkomst frihedsberøves i forbindelse med en straffesag. Den bør indeholde grundlæggende information om mulighederne for at anfægte anholdelsens lovlighed, opnå en prøvelse af tilbageholdelsen eller anmode om midlertidig løsladelse, hvis og i det omfang der findes en sådan ret i den nationale lovgivning. For at hjælpe medlemsstaterne med at formulere en sådan meddelelse om rettigheder indeholder bilag I en standardformulering. Denne standardformulering er vejledende og vil eventuelt blive revideret i forbindelse med Kommissionens rapport om gennemførelsen af dette direktiv og tillige, når alle foranstaltningerne i køreplanen er trådt i kraft. Meddelelsen om rettigheder kan omfatte andre relevante processuelle rettigheder, der gælder i medlemsstaterne.
- (23) De særlige vilkår og regler for den mistænkte eller tiltaltes ret til at få en anden person underrettet om anholdelsen eller tilbageholdelsen fastlægges af medlemsstaterne i deres nationale ret. Som anført i køreplanen bør udøvelsen af denne rettighed ikke berøre straffesagens behørig forløb.
- (24) Dette direktiv berører ikke bestemmelserne i national lovgivning om sikkerheden for personer i detentionsbygninger.
- (25) Når medlemsstaterne formidler information i medfør af dette direktiv, bør de sikre, at der om nødvendigt ydes mistænkte eller tiltalte oversættelses- eller tolkebistand til et sprog, vedkommende forstår, i overensstemmelse med de i direktiv 2010/64/EU anførte standarder.
- (26) Når mistænkte eller tiltalte personer gives information i henhold til dette direktiv, bør de kompetente myndigheder være særligt opmærksomme på personer, som ikke kan forstå indholdet eller betydningen af informationen, f.eks. på grund af deres unge alder eller deres mentale eller fysiske tilstand.
- (27) Personer, der tiltales for at have begået en strafbar handling, bør have al den information om tiltalen, der er nødvendig for, at de kan forberede deres forsvar, og til at sikre en retfærdig behandling af sagerne.
- (28) Informationen til mistænkte eller tiltalte om den strafbare handling, som udgør grundlaget for mistanken eller tiltalen, bør gives straks og senest inden dennes første officielle afhøring ved politiet eller en anden kompetent myndighed, og uden at det forringer forløbet af igangværende efterforskninger. Der bør i forhold til det stadium, straffesagen befinder sig på, gives en tilstrækkelig detaljeret beskrivelse af forholdene omkring den strafbare handling, som udgør grundlaget for mistanken eller tiltalen, herunder, for så vidt som disse forhold er kendt, tidspunktet på hvilket og stedet hvor den strafbare handling påstås at have fundet sted, og den mulige retlige klassificering af den påståede strafbare handling, når en sådan beskrivelse gives for at sikre en retfærdig behandling af sagen og muliggøre en effektiv udøvelse af retten til et forsvar.
- (29) Enhver ændring af enkeltheder i mistanken eller tiltalen i løbet af en straffesag, som substantielt påvirker mistænktens eller tiltaltes stilling, bør vedkommende underrettes om, såfremt dette er nødvendigt for at sikre en retfærdig behandling af sagen og i rette tid muliggøre en effektiv udøvelse af retten til et forsvar.
- (30) Dokumenter og, hvor det er relevant, fotografier og audio- og videooptagelser, der er afgørende for effektivt at kunne anfægte lovligheden i henhold til national lovgivning af mistænktens eller tiltaltes anholdelse eller tilbageholdelse, bør gøres tilgængelige for den mistænkte eller tiltalte eller for dennes advokat senest før det tidspunkt, hvor en kompetent retslig myndighed skal træffe afgørelse om anholdelsens eller tilbageholdelsens lovlighed, jf. artikel 5, stk. 4, i EMRK, og i tide til at muliggøre en effektiv udøvelse af retten til at anfægte lovligheden af anholdelsen eller tilbageholdelsen.
- (31) I dette direktivs forstand bør aktindsigt i materiale, som defineret i national ret, hvad enten disse er til fordel eller ulempe for den mistænkte eller tiltalte, og som de kompetente myndigheder i den specifikke straffesag har i deres besiddelse, omfatte aktindsigt i materiale som f.eks. dokumenter og, hvor det er relevant, fotografier og audio- og videooptagelser. Sådant materiale kan indgå i sagens akter eller på anden måde være i de kompetente myndigheders besiddelse på en passende måde i overensstemmelse med national lovgivning.
- (32) Aktindsigt i materiale, hvad enten dette er til fordel eller ulempe for den mistænkte eller tiltalte, og som er i de kompetente myndigheders besiddelse, jf. dette direktiv, kan i overensstemmelse med national lovgivning afslås, hvis denne aktindsigt kan medføre alvorlig trussel imod en anden persons liv eller grundlæggende rettigheder, eller hvis afslag på aktindsigt er strengt nødvendigt for at beskytte vigtige offentlige interesser. Ethvert afslag skal afvejes mod den mistænktens eller tiltaltes ret til et forsvar,

idet der tages hensyn til de forskellige stadier i straffesagen. Begrænsninger i adgangen til aktindsigt bør fortolkes indskrænkende og i overensstemmelse med princippet om retten til en retfærdig rettergang, jf. EMRK, og som fortolket i Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis.

- (33) Retten til aktindsigt i materiale i en sag bør ikke indskrænke bestemmelserne i national lovgivning om beskyttelse af beskyttede vidners personoplysninger og opholdssted.
- (34) Aktindsigt i materiale i sagen, som omhandlet i dette direktiv, bør være gratis, dog med forbehold af bestemmelser i national ret om betaling af gebyrer for dokumenter, der skal kopieres fra sagens akter, eller for omkostningerne ved forsendelse af materiale til den berørte eller vedkommendes advokat.
- (35) Når information udleveres i henhold til dette direktiv, bør de kompetente myndigheder notere dette i overensstemmelse med gældende procedurer for protokolførelse fastlagt i henhold til national ret, og de bør ikke være underlagt yderligere forpligtelser til at indføre nye mekanismer eller yderligere administrative byrder.
- (36) Den mistænkte eller tiltalte eller vedkommendes advokat bør have ret til i overensstemmelse med national ret at anfægte de kompetente myndigheders mulige undladelse af eller afslag på at fremlægge information eller videregive bestemt materiale i sagen i overensstemmelse med dette direktiv. Denne ret indebærer ikke en forpligtelse for medlemsstaterne til at sørge for en specifik appelprocedure, separat ordning eller klageprocedure, hvor en sådan undladelse eller et sådan afslag kan anfægtes.
- (37) Medlemsstaterne bør, uden at dette tilsidesætter retsvæsenets uafhængighed og forskellene i retssystemernes opbygning i Unionen, sikre eller arbejde for, at de relevante embedsfolk i medlemsstaterne får tilstrækkelig uddannelse vedrørende målene for dette direktiv.
- (38) Medlemsstaterne bør træffe alle de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv. En praktisk og effektiv gennemførelse af visse af bestemmelserne, f.eks. pligten til at informere den mistænkte eller tiltalte om vedkommendes rettigheder i et enkelt og letforståeligt sprog, kan opnås med forskellige midler, herunder ikke-lovgivningsmæssige foranstaltninger såsom passende uddannelse af de kompetente myndigheder eller ved en meddelelse om rettigheder i et enkelt og ikke-teknisk sprog, så den let kan forstås af en lægmand uden kendskab til strafferetspleje.
- (39) Retten til skriftlig information om rettigheder i forbindelse med anholdelse, der fastsættes i dette direktiv, bør finde tilsvarende anvendelse på personer, der anholdes med henblik på fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre,

jf. Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne⁽¹⁾. For at hjælpe medlemsstaterne med at formulere en meddelelse om rettigheder for sådanne personer indeholder bilag II en standardformulering. Denne standardformulering er vejledende og vil eventuelt blive revideret i forbindelse med Kommissionens rapport om gennemførelsen af dette direktiv og tillige, når alle foranstaltningerne i køreplanen er trådt i kraft.

- (40) Dette direktiv fastsætter minimumsregler. Medlemsstaterne kan udvide rettighederne i dette direktiv for at give et højere beskyttelsesniveau også i situationer, der ikke udtrykkeligt omhandles i dette direktiv. Beskyttelsesniveauet bør aldrig komme under de standarder, der er fastsat i EMRK som fortolket i Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis.
- (41) Dette direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, der er anerkendt i chartret. Dette direktiv tilsigter navnlig at fremme retten til frihed, retten til en retfærdig rettergang og retten til et forsvar. Det bør gennemføres i overensstemmelse hermed.
- (42) Bestemmelserne i dette direktiv, som svarer til de rettigheder, der garanteres ved EMRK, bør fortolkes og gennemføres i overensstemmelse med disse rettigheder som fortolket i Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis.
- (43) Målet for dette direktiv, nemlig at fastsætte fælles minimumsstandarder vedrørende ret til information i straffesager, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne alene, hverken på nationalt, regionalt eller lokalt plan, og kan derfor på grund af sit omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går direktivet ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (44) I medfør af artikel 3 i protokol (nr. 21) om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har Det Forenede Kongerige og Irland meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af dette direktiv.
- (45) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol (nr. 22) om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

⁽¹⁾ EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1.

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Genstand

Dette direktiv fastsætter regler om retten til information for mistænkte og tiltalte personer vedrørende deres rettigheder i straffesager og tiltalen mod dem. Direktivet fastsætter også regler om retten til information for personer i sager vedrørende fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre vedrørende deres rettigheder.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Direktivet finder anvendelse fra det tidspunkt, hvor en person af de kompetente myndigheder i en medlemsstat bliver gjort opmærksom på, at vedkommende er mistænkt eller tiltalt for at have begået en strafbar handling, indtil sagen afsluttes, dvs. indtil spørgsmålet om, hvorvidt den mistænkte eller tiltalte har begået den strafbare handling, er afgjort endeligt, herunder efter omstændighederne indtil der er idømt straf, og en eventuel appelsag er afgjort.

2. Hvis lovgivningen i en medlemsstat fastsætter, at andre myndigheder end en domstol med kompetence til afgørelse af straffesager kan pålægge sanktioner for mindre alvorlige strafbare handlinger, og pålægningen af sanktioner kan appelleres til en sådan domstol, finder dette direktiv kun anvendelse på retssager ved den pågældende domstol efter en sådan appel.

Artikel 3

Retten til information om rettigheder

1. Medlemsstaterne sikrer, at mistænkte eller tiltalte personer straks informeres om mindst følgende processuelle rettigheder, således som de finder anvendelse i henhold til den nationale lovgivning, med henblik på at muliggøre en effektiv udøvelse heraf:

- a) retten til at få adgang til en advokat
- b) eventuelle rettigheder til gratis retshjælp og betingelserne for at få sådan retshjælp
- c) retten til at blive informeret om tiltalen, jf. artikel 6
- d) retten til tolkning og oversættelse
- e) retten til ikke at udtale sig.

2. Medlemsstaterne sikrer, at informationerne, som de giver efter stk. 1, gives mundtligt eller skriftligt i et enkelt og letforståeligt sprog, og at der tages hensyn til sårbare mistænkte eller sårbare tiltalte personers særlige behov.

Artikel 4

Meddelelse om rettigheder i forbindelse med anholdelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at en mistænkt eller tiltalt person, der anholdes eller tilbageholdes, straks modtager en skriftlig meddelelse om rettigheder. Den pågældende skal have lejlighed

til at læse meddelelsen om rettigheder og skal have lov til at beholde den hos sig i al den tid, vedkommende er frihedsberøvet.

2. Ud over de informationer, der er anført i artikel 3, indeholder den i denne artikels stk. 1 nævnte meddelelse om rettigheder information om følgende rettigheder, således som de finder anvendelse i henhold til national lovgivning:

- a) retten til aktindsigt i materiale i sagen
- b) retten til, at konsulære myndigheder og én person underrettes
- c) retten til at få adgang til akut lægehjælp, og
- d) det maksimale antal timer eller dage, den pågældende vil kunne være frihedsberøvet, inden vedkommende stilles for en retslig myndighed.

3. Meddelelsen om rettigheder indeholder også grundlæggende information om enhver mulighed for i henhold til national lovgivning at anfægte anholdelsens lovlighed, opnå en prøvelse af tilbageholdelsen eller anmode om midlertidig løsladelse.

4. Meddelelsen om rettigheder skal affattes i et enkelt og letforståeligt sprog. En vejledende standardformulering til en meddelelse om rettigheder findes i bilag I.

5. Medlemsstaterne sikrer, at den mistænkte eller tiltalte modtager meddelelsen om rettigheder skriftligt på et sprog, vedkommende forstår. Hvis meddelelsen om rettigheder ikke foreligger på det relevante sprog, skal den mistænkte eller tiltalte informeres om sine rettigheder mundtligt på et sprog, vedkommende forstår. I så faldt skal den pågældende have udleveret en meddelelse om rettigheder på et sprog, vedkommende forstår, uden unødigt ophold.

Artikel 5

Meddelelse om rettigheder under sager angående en europæisk arrestordre

1. Medlemsstaterne sikrer, at enhver, der anholdes med henblik på fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre, straks modtager en passende meddelelse om rettigheder indeholdende information om den pågældendes rettigheder i henhold til national lovgivning om gennemførelse af rammeafgørelse 2002/584/RIA i den fuldbyrdende medlemsstat.

2. Meddelelsen om rettigheder affattes i et enkelt og letforståeligt sprog. En vejledende standardformulering til en sådan meddelelse om rettigheder findes i bilag II.

Artikel 6

Retten til information om tiltalen

1. Medlemsstaterne sikrer, at en mistænkt eller tiltalt modtager information om den strafbare handling, som udgør grundlaget for mistanken eller tiltalen. Denne information gives straks og i en tilstrækkelig detaljeret form til at sikre en retfærdig behandling af sagen og en effektiv udøvelse af retten til et forsvar.

2. Medlemsstaterne sikrer, at mistænkte eller tiltalte personer, der anholdes eller tilbageholdes, informeres om grundene til anholdelsen eller tilbageholdelsen, herunder om den strafbare handling, som vedkommende mistænkes eller tiltales for at have begået.

3. Medlemsstaterne sikrer, at der, senest når grundlaget for tiltalen forelægges for en domstol, gives detaljeret information om tiltalen, herunder den strafbare handling, art og den juridiske kvalificering af den, og om karakteren af den mistænkte eller tiltalte persons påståede deltagelse i udøvelsen af denne strafbare handling.

4. Medlemsstaterne sikrer, at en mistænkt eller tiltalt straks informeres om enhver ændring i de oplysninger, der gives i medfør af denne artikel, hvis dette er nødvendigt for at sikre en retfærdig behandling af sagen.

Artikel 7

Adgang til aktindsigt i materiale i sagen

1. Når en person anholdes og tilbageholdes på et hvilket som helst stadium af straffesagen, sikrer medlemsstaterne, at dokumenter vedrørende den konkrete sag, som de kompetente myndigheder er i besiddelse af, og som er væsentlige for, at lovligheden af anholdelsen eller tilbageholdelsen effektivt kan anfægtes i overensstemmelse med den nationale lovgivning, stilles til rådighed for anholdte personer eller deres advokater.

2. Medlemsstaterne sikrer, at der gives mistænkte eller tiltalte eller deres advokat adgang til aktindsigt i mindst alt materiale, som de kompetente myndigheder er i besiddelse af, hvad enten dette er til fordel eller ulempe for den mistænkte eller tiltalte, med henblik på at sikre en retfærdig behandling af sagen og på forberedelse af forsvaret.

3. Med forbehold af stk. 1 skal aktindsigt i det i stk. 2 nævnte materiale gives i tide til, at det reelt bliver muligt at udøve retten til et forsvar, og senest, når grundlaget for tiltalen forelægges for en domstol til bedømmelse. Kommer de kompetente myndigheder i besiddelse af yderligere materiale, gives der aktindsigt heri i tide til, at materialet kan tages i betragtning.

4. Som undtagelse fra stk. 2 og 3 kan aktindsigt i bestemt materiale, forudsat at dette ikke hindrer retten til en retfærdig rettergang, afslås, hvis sådan aktindsigt kunne medføre en alvorlig trussel imod en anden persons liv eller grundlæggende rettigheder, eller hvis et sådant afslag er strengt nødvendigt for at beskytte en vigtig offentlig interesse, f.eks. såfremt aktindsigten kunne hindre en igangværende efterforskning eller være til alvorlig skade for den nationale sikkerhed i den medlemsstat, hvor straffesagen indledes. Medlemsstaterne sikrer, at afgørelsen om at afslå aktindsigt i bestemt materiale i medfør af dette stykke i overensstemmelse med procedurene i national lovgivning træffes af en retslig myndighed eller i det mindste kan prøves ved en domstol.

5. Aktindsigt som omhandlet i denne artikel gives gratis.

Artikel 8

Kontrol og retsmidler

1. Medlemsstaterne sikrer, at der føres protokol over informationer, der gives den mistænkte eller tiltalte i overensstemmelse med artikel 3-6, efter proceduren for protokolførelse fastlagt i den pågældende medlemsstats lovgivning.

2. Medlemsstaterne sikrer, at mistænkte eller tiltalte eller dennes advokat har ret til i overensstemmelse med procedurene i den nationale lovgivning at anfægte de kompetente myndigheders mulige undladelse af eller afslag på at fremlægge information i overensstemmelse med dette direktiv.

Artikel 9

Uddannelse

Med forbehold af retsvæsenets uafhængighed og forskelle i opbygningen af retssystemerne i Unionen anmoder medlemsstaterne de ansvarlige for uddannelse af dommere, anklagere, politi og andet af retsvæsenets personale, der er involveret i straffesager, om at tilbyde passende uddannelse vedrørende målene for dette direktiv.

Artikel 10

Opretholdelse af standarderne

Intet i dette direktiv kan fortolkes som en begrænsning eller fravigelse af rettigheder eller proceduremæssige garantier, som er sikret i henhold til chartret, EMRK og andre relevante folkeretlige regler eller lovgivningen i en medlemsstat, og som yder et højere beskyttelsesniveau.

Artikel 11

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 2. juni 2014.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

3. Disse foranstaltninger skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 12

Rapportering

Kommissionen aflægger senest den 2. juni 2015 rapport til Europa-Parlamentet og Rådet med en vurdering af, i hvilket omfang medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger til at opfylde dette direktiv, om nødvendigt ledsaget af lovgivningsforslag.

Artikel 13

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 14***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 22. maj 2012.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

N. WAMMEN

Formand

BILAG I

Vejledende standardformulering til meddelelsen om rettigheder

Formålet med denne standardformulering er at vejlede nationale myndigheder i formuleringen af en sådan meddelelse om rettigheder på nationalt plan. Medlemsstaterne er ikke forpligtede til at anvende denne standardformulering. Når de udarbejder meddelelsen om rettigheder, kan medlemsstaterne ændre denne standardformulering for at tilpasse den til nationale regler og tilføje yderligere nyttig information. Medlemsstatens meddelelse om rettigheder skal udleveres ved anholdelse eller tilbageholdelse. Dette forhindrer dog ikke medlemsstaterne i at give mistænkte og tiltalte personer skriftlig information i andre situationer under en straffesag.

Du har følgende rettigheder, når du er anholdt eller tilbageholdt:

A. RET TIL AT FÅ ADVOKATBISTAND/RETSHJÆLP

Du har ret til at tale fortroligt med en advokat. En advokat er uafhængig af politiet. Spørg politiet, hvis du har brug for hjælp med at få kontakt med en advokat; politiet skal hjælpe dig. I visse tilfælde kan bistanden være gratis. Bed politiet om flere informationer.

B. INFORMATION OM TILTALEN

Du har ret til at få at vide, hvorfor du er blevet anholdt eller tilbageholdt, og hvad du mistænkes for at have gjort.

C. TOLKNING OG OVERSÆTTELSE

Hvis du ikke taler eller forstår det sprog, som politiet eller andre kompetente myndigheder taler, har du ret til gratis tolkebistand. Tolken kan hjælpe dig, når du skal tale med din advokat, og tolken har tavshedspligt om indholdet af samtalen. Du har ret til at få en oversættelse af i det mindste relevante passager af væsentlige dokumenter, herunder alle kendelser afsagt af en dommer, der giver tilladelse til din anholdelse eller varetægtsfængsling, af alle anklager eller anklageskrifter og af alle domme. Du kan under visse omstændigheder få en mundtlig oversættelse eller et mundtligt sammendrag.

D. RET TIL IKKE AT UDTALE SIG

Når du bliver udspurgt af politiet eller andre kompetente myndigheder, er du ikke forpligtet til at besvare spørgsmål om den påståede strafbare handling. Din advokat kan hjælpe dig med at træffe afgørelse herom.

E. AKTINDSIGT

Når du bliver anholdt og tilbageholdt, har du (eller din advokat) ret til aktindsigt i væsentlige dokumenter, som du skal bruge for at anfægte anholdelsen eller tilbageholdelsen. Hvis din sag går til en domstol, har du (eller din advokat) ret til aktindsigt i materiale for eller imod dig i sagen.

F. UNDERRETNING AF ANDRE OM DIN TILBAGEHOLDELSE/UNDERRETNING AF DIT HJEMLANDS KONSULAT ELLER AMBASSADE

Når du bliver anholdt eller tilbageholdt, bør du oplyse politiet om, hvorvidt du ønsker, at nogen underrettes om din tilbageholdelse, f.eks. et familiemedlem eller din arbejdsgiver. I visse tilfælde kan retten til at informere en anden person om din tilbageholdelse være midlertidigt begrænset. I så fald informerer politiet dig herom.

Hvis du er udlænding, oplys da politiet om, hvorvidt du ønsker, at dit hjemlands konsulære myndighed eller ambassade underrettes om din tilbageholdelse. Oplys venligst også politiet om, hvorvidt du ønsker at kontakte en repræsentant for dit hjemlands konsulære myndighed eller ambassade.

G. AKUT LÆGEHJÆLP

Når du bliver anholdt eller tilbageholdt, har du ret til akut lægehjælp. Fortæl venligst politiet, hvis du har behov for sådan hjælp.

H. HVOR LÆNGE KAN DU FRIHEDSBERØVES?

Når du bliver anholdt, kan du frihedsberøves eller tilbageholdes i højst ... [det relevante antal timer/dage indsættes]. Ved afslutningen af dette tidsrum skal du enten løslades eller høres af en dommer, der beslutter, om du fortsat skal tilbageholdes. Bed din advokat eller dommeren om informationer om muligheden for at anfægte anholdelsen, opnå en prøvelse af tilbageholdelsen eller anmode om midlertidig løsladelse.

BILAG II

Vejledende standardformulering til meddelelsen om rettigheder for personer, der anholdes på grundlag af en europæisk arrestordre

Formålet med denne standardformulering er at vejlede nationale myndigheder i formuleringen af en sådan meddelelse om rettigheder på nationalt plan. Medlemsstaterne er ikke forpligtede til at anvende denne standardformulering. Når de udarbejder meddelelsen om rettigheder, kan medlemsstaterne ændre denne standardformulering for at tilpasse den til deres nationale regler og tilføje yderligere nyttig information.

Du er blevet anholdt på grundlag af en europæisk arrestordre. Du har følgende rettigheder:

A. INFORMATION OM DEN EUROPÆISKE ARRESTORDRE

Du har ret til at blive informeret om indholdet af den europæiske arrestordre, på grundlag af hvilken du er blevet anholdt.

B. ADVOKATBISTAND

Du har ret til at tale fortroligt med en advokat. En advokat er uafhængig af politiet. Spørg politiet, hvis du har brug for hjælp med at få kontakt med en advokat; politiet skal hjælpe dig. I visse tilfælde kan bistanden være gratis. Bed politiet om flere informationer.

C. TOLKNING OG OVERSÆTTELSE

Hvis du ikke taler eller forstår det sprog, som politiet eller andre kompetente myndigheder taler, har du ret til gratis tolkebistand. Tolken kan hjælpe dig, når du skal tale med din advokat, og tolken har tavshedspligt om indholdet af samtalen. Du har ret til at få en oversættelse af den europæiske arrestordre på et sprog, du forstår. Du kan under visse omstændigheder få en mundtlig oversættelse eller et mundtligt sammendrag.

D. MULIGHED FOR SAMTYKKE

Du kan samtykke i eller afvise at blive overgivet til den stat, der eftersøger dig. Dit samtykke vil indebære, at sagen kan behandles hurtigere. [Mulig tilføjelse i visse medlemsstater: Det kan være vanskeligt eller ligefrem umuligt at ændre denne beslutning senere.] Anmod myndighederne eller din advokat om flere informationer.

E. HØRING

Hvis du ikke samtykker i din overgivelse, har du ret til at blive hørt af en retslig myndighed.